

Guió d'oració de Càritas per a Comunitat Parroquial

Vigília d'oració per i amb els pobres

Com a previ, estaria bé que en els locals de Càritas parroquial hi haguera algun cartell convidant a participar en aquesta oració als qui són acompanyats i atesos.

*També en les eucaristies i en els grups parroquials fer aquesta invitació a tots per a participar en aquesta oració-vigília per i amb els pobres seguint la invitació del Papa Francesc per a la **Jornada Mundial dels Pobres de Novembre**.*

Ambientació del lloc

S'escriurà en papers solts, de la grandària d'una targeta, noms de persones que estan sent ateses i acompanyades des de Càritas Parroquial. Aquestes targetes amb noms es col·locaran al terra, en la part central o de davant de la sala. Es col·locaran de manera que entre totes formen una creu al terra. (En les targetes evidentment no es posaran cognoms perquè no siguin identificats, i si es veu oportú només es posarà la inicial del nom i punts suspensius). Huit o deu ciris apagats es col·locaran al llarg dels braços de la creu damunt de les targetes. Es posarà un ciri encès en el capçal de la creu simbolitzant la presència de Jesús que habita i acompanya els empobrits.

Abans de començar es pot posar música de fons.

S'entregarà a cada participant el full fotocopiats amb els textos que hi ha al final d'aquest guió.

DESENVOLUPAMENT de l'ORACIÓ

(Lector 1:)

Benvinguts a aquest espai d'oració que animem des de Càritas. Davant la crida del papa Francesc per a realitzar el 19 de novembre la Jornada Mundial dels Pobres, des de Càritas us hem convocat a aquest moment d'oració pels pobres i amb els pobres.

La nostra oració està presidida per una creu al terra formada pels noms de persones que estan sent ateses i acompanyades en la nostra Càritas Parroquial. En aquesta oració volem resar amb ells i per ells. Volem estar units uns i altres, ser un sol cor pregant a Jesús.

El ciri encès que està en la creu simbolitza la presència de Jesús enmig del patiment humà, acompanyant els empobrits i necessitats. Ells van ser els principals destinataris de la missió de Jesús, i també són els

destinatari de la nostra missió. El que fem en favor d'ells, i units a ells, serà la prova palpable de la nostra fidelitat i autenticitat en el seguiment de Jesús.

(El lector 2 llegirà el text introductori)

Immigrants rebutjats, exclosos, encaixonats entre fronteres, sense Drets. Gent sola, sense recursos, pobres darrere de façanes d'indiferència. Persones sense Llar. Aturats, treballadors amb treballs precaris, treballadors explotats. Persones amb els seus Drets vulnerats. Persones víctimes del tràfic (trata). Dones maltractades. **Persones sofrents per culpa de l'egoisme, la indiferència, la injustícia, la cobdícia, la violència d'altres...**

I Déu, on és? Hui, més que mai, torna a nosaltres la seua promesa: «Si l'afligit em clama a mi, jo l'escoltaré, perquè sóc compassiu ». Però eixa promesa és també un crit de tornada, perquè potser, només potser, ***cadascú de nosaltres siguem la resposta de Déu a aquest món*** turmentat i turbulent. Per això, no podem ser sords, indiferents o col·laboradors davant les ferides que travessa la humanitat sencera.

(Lector 1:)

Jesús va prendre una decidida opció de vida pels pobres, els exclosos, els descartats, els oblidats. Nosaltres estem cridats a fer aquesta opció en les nostres vides. Escoltem la seua Paraula.

(El lector 3 llegirà el text evangèlic de Lluç 4, 16-21)

“I se n'anà a Natzaret, on s'havia criat. El dissabte, com tenia per costum, va entrar a la sinagoga i s'alçà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaïes, el desplegà i va trobar el passatge on hi ha escrit:

*L'Esperit del Senyor reposa sobre mi,
perquè ell m'ha ungit.
M'ha enviat
a portar la bona nova als pobres
a proclamar als captius la llibertat
i als cecs el retorn de la llum,
a posar en llibertat els oprimits,
a proclamar
l'any de gràcia del Senyor.*

Després enrotllà el volum, el retornà a l'ajudant de la sinagoga i es va asseure. Tots els qui eren a la sinagoga tenien els ulls posats en ell. Aleshores començà dient-los:

— Hui es compleix aquesta escriptura que acabeu d'escoltar.”

(Lc 4, 16-21)

(Després de proclamar el text evangèlic, el lector 1 dirà:)

Deixem ara un temps de silenci per a interioritzar aquestes paraules de l'Evangeli i fer-les nostres. El nostre desig profund és que puguem dir com Jesús: "Hui s'ha complit en mi aquest passatge del profeta Isaïes".

Durant aquest temps, qui vullga, podrà alçar-se en silenci per anar a la creu, agarrar un dels ciris que estan apagats i encendre'l del ciri gran que està encès i que representa a Jesús. Amb això volem expressar la nostra voluntat i desig de ser instruments de Déu per ser llum d'esperança als empobrits, per ser bona notícia com ho va ser Jesús.

(Es deixa música de fons)

(Passats uns 8-10 minuts, quan tots els ciris de la creu estiguen encesos, el lector 1 dirà:)

Llegim a dos cors l'oració "**Vull servir-te en els altres**". Després deixarem un temps de silenci per interioritzar-la i pregar amb ella.

(Es deixa música de fons)

(Passats uns 8-10 minuts el lector 1 dirà:)

Pregar pels altres significa fer-los part de nosaltres mateixos. Pregar pels altres significa permetre que els seus dolors i patiments, les seues ansietats i soledats, la seua confusió i les seues pors ressonen en el més íntim de nosaltres mateixos. Pregar així és, convertir-nos en aquells per qui preguem, convertir-nos en exclòs, empobrit, aturat, persona sense llar, necessitat, desemparat,... Pregar és entrar en una profunda solidaritat amb tot ésser humà, de manera que en nosaltres i a través de nosaltres ells poden ser tocats pel poder sanant de l'Esperit de Déu.

Deixem ara uns minuts per a resar pels pobres, per les seues necessitats. Anem a demanar a Déu per cadascuna de les persones i famílies que atén la nostra Càritas Parroquial, i que estan representades simbòlicament en la creu que presideix la nostra oració. Que el nostre silenci orant expresse la nostra unitat de cor i solidaritat amb tots els qui pateixen.

(Passats uns 8-10 minuts el lector 1 dirà:)

Llegim a dos cors l'oració titulada "**És Solidaritat**".

(Després de proclamar l'oració, el lector 1 dirà:)

El papa Francesc, en la seua convocatòria a la Jornada Mundial dels Pobres ens fa aquesta reflexió sobre l'oració del Pare Nostre: "El Pare nostre és l'oració dels pobres. La petició del pa expressa la confiança en Déu sobre les necessitats bàsiques de la nostra vida. Tot el que Jesús

ens va ensenyar amb aquesta oració manifesta i recull el crit de qui pateix a causa de la precarietat de l'existència i de la falta del necessari. Als deixebles que demanaven a Jesús que els ensenyara a resar, ell els va respondre amb les paraules dels pobres que recorren a l'únic Pare en què tots es reconeixen com a germans. El Pare nostre és una oració que es diu en plural: el pa que es demana és «nostre», i això implica comunió, preocupació i responsabilitat comuna. En aquesta oració tots reconeixem la necessitat de superar qualsevol forma d'egoisme per entrar en l'alegria de la mútua acceptació.”

Resem ara junts el Pare Nostre. Després deixarem uns 10 minuts per a meditar l'oració de la solidaritat i després prendre consciència del significat del Pare Nostre des del que ens diu el papa Francesc.

(Es deixa música de fons)

(Passats uns 10 minuts, el lector 1 dirà:)

Llegim a dos cors l'oració titulada “**Beneïdes les mans**”.

(Després de la seua proclamació, el lector 1 dirà:)

- En aquest moment, si algú vol fer una petició, alguna acció de gràcies, o compartir alguna cosa viscuda en aquest espai d'oració, ara és el moment de fer-ho.
- Per acabar ens unim a Maria resant-li l'Ave Maria, perquè ella ens porte de la mà en el seguiment de Jesús i la seua opció pels pobres. Després de resar-la ens farem una abraçada de pau.

✠ Oració per i amb els pobres

Immigrants rebutjats, exclosos, encaixonats entre fronteres, sense Drets. Gent sola, sense recursos, pobres darrere de façanes d'indiferència. Persones sense Llar. Aturats, treballadors amb treballs precaris, treballadors explotats. Persones amb els seus Drets vulnerats. Persones víctimes del tràfic (trata). Dones maltractades. **Persones sofrents per culpa de l'egoisme, la indiferència, la injustícia, la cobdícia, la violència d'altres...**

I Déu, on és? Hui, més que mai, torna a nosaltres la seua promesa: «Si l'afligit em clama a mi, jo l'escoltaré, perquè sóc compassiu ». Però eixa promesa és també un crit de tornada, perquè potser, només potser, **cadascú de nosaltres siguem la resposta de Déu a aquest món** turmentat i turbulent. Per això, no podem ser sords, indiferents o col·laboradors davant les ferides que travessa la humanitat sencera.

“I se n'anà a Natzaret, on s'havia criat. El dissabte, com tenia per costum, va entrar a la sinagoga i s'alçà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaïes, el desplegà i va trobar el passatge on hi ha escrit:

L'Esperit del Senyor reposa sobre mi, perquè ell m'ha ungit. M'ha enviat a portar la bona nova als pobres a proclamar als captius la llibertat i als cecs el retorn de la llum, a posar en llibertat els oprimits, a proclamar l'any de gràcia del Senyor.

Després enrotllà el volum, el retornà a l'ajudant de la sinagoga i es va asseure. Tots els qui eren a la sinagoga tenien els ulls posats en ell. Aleshores començà dient-los:

— Hui es compleix aquesta escriptura que acabeu d'escoltar.”

(Lc 4, 16-21)

Vull servir-te en els altres

Vull servir-te en els altres, Senyor.
Vull entregar la meua vida
i el millor de mi,
per al servei als qui m'envolten.

Mostra'm els camins
de la solidaritat.
Porta'm per l'empremta de la compassió.
Condueix-me a l'horitzó de l'amor eficaç.

Vull seguir el teu exemple,
ser capaç de donar tot pels altres.

Vull viure amb alegria
la festa del donar,
como tants que van caminar aquestes sendes
i les fecundaren amb les seues vides.

Tu que ets Pare i Mare,
aconsella'm i camina amb mi.
Tu que ets el Fill,
mestre i company,
ensenya'm a viure les teues opcions.
Tu que ets Esperit de Vida Nova,
encoratja'm, empeny-me, sostén-me,
fecunda la meua entrega.

Déu Bo,
que vols el bé i la vida digna per a tots.
Ajuda'm a servir-te en els altres,
per a viure honorant el teu Nom
i construint el teu Regne.

(Marcelo A. Murúa)

Pregar pels altres significa fer-los part de nosaltres mateixos. Preguar pels altres significa **permetre que els seus dolors i patiments**, les seues ansietats i soledats, la seua confusió i les seues pors **ressonen en el més íntim de nosaltres mateixos**. Preguar així és, **convertir-nos en aquells per qui preguem**, convertir-nos en exclòs, empobrit, aturat, persona sense llar, necessitat, desemparat,... Preguar és **entrar en una profunda solidaritat** amb tot ésser humà, de manera que en nosaltres i **a través de nosaltres ells poden ser tocats pel poder sanant de l'Esperit de Déu**.

És Solidaritat

Mantenir sempre atentes les orelles al crit del dolor dels altres, i escoltar la seua sol·licitud d'ajuda... És solidaritat.

Mantenir la mirada sempre alerta sobre l'horitzó de la nostra vida quotidiana, en busca d'algú necessitat d'ajuda ... És solidaritat.

Sentir com cosa pròpia el patiment del germà d'ací i el d'allà. Fer pròpia l'angoixa dels pobres ... És solidaritat.

Donar veu i protagonisme als humils. Crear espais i ambients d'acollida fraterna. Denunciar a l'injust i al malvat ... És solidaritat.

Com moure's les entranyes davant el germà trencat i caigut. Comprometre's en el poc o molt que podem aportar. Ser company de camí per donar suport, animar, potenciar... És solidaritat.

Compartir les dificultats en la lluita per recuperar els Drets vulnerats. Dedicar temps a fons perdut en gratuïtat per la seua causa... És solidaritat.

Entregar-se i desgastar-se per amor és la prova de l'autenticitat. És el seguiment de Jesús. És solidaritat ... És fraternitat... És Regne encarnat

Resem el PARE NOSTRE

El papa Francesc, en la seua convocatòria a la Jornada Mundial dels Pobres ens fa aquesta reflexió sobre l'oració del Pare Nostre: "El Pare nostre és l'oració dels pobres. La petició del pa expressa la confiança en Déu sobre les necessitats bàsiques de la nostra vida. Tot el que Jesús ens va ensenyar amb aquesta oració manifesta i recull el crit de qui pateix a causa de la precarietat de l'existència i de la falta del necessari. Als deixebles que demanaven a Jesús que els ensenyara a resar, ell els va respondre amb les paraules dels pobres que recorren a l'únic Pare en què tots es reconeixen com a germans. El Pare nostre és una oració que es diu en plural: el pa que es demana és «nostre», i això implica comunió, preocupació i responsabilitat comuna. En aquesta oració tots reconeixem la necessitat de superar qualsevol forma d'egoisme per entrar en l'alegria de la mútua acceptació."

Beneïdes les mans

Beneïdes les mans que s'obrin per acollir els pobres i ajudar-los: són mans que porten esperança.
Beneïdes les mans que vencen les barreres de la cultura, la religió i la nacionalitat vessant l'oli del consol en les llagues de la humanitat.
Beneïdes les mans que s'obrin sense demanar res a canvi, sense «peròs» ni «condicions»: són mans que fan descendir sobre els germans la benedicció de Déu.

(Papa Francesc Jornada Mundial dels Pobres)